

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

perjantai 3.7.2026
aattoseurat klo 18.00
Kalle Luhtasela

Silloin tällöin pieni poika astelee eteeni ja joillain sanoilla ilmaisee: ”Minulla on nyt tyhjä hetki, ole minun kanssani.” Itse sanoissa voi olla kiukkua, väsymystä tai sitten intoa ja iloa, mutta keskeistä tuossa kohtaamisessa on koko pojan olemuksesta huokuva viesti: ”Ole minulle isä”.

Tämä muisto on ajoilta, kun opettelini olemaan viiden pojan ja kahden tytön isä. Nyt tuo sama tilanne toistuu, kun lastenlapset tulevat eteeni ja viesti on sama. ”Kalle, ole minun kanssani.”

Kun rukoilemme, lienee usein samoin. Minä ainakin itse tunnen omakseni sen kaiken kattavan yksin olemisen, joka pienen pojan isänkaipuussa ilmenee.

Tällainen ”orvon”-rukous merkitsee, että on elämässään yksin, poissa. Se on maailmankaikkeudessa aivan yksin olevan sielun toiveikas, mutta toivottomuudesta nouseva ikävän ilmaus: ”Katso minuun, Isä”.

Pienen pojan tai työn katseesta heijastuu toivo.

En lakkaa toivomasta. Hyvin sanoitettu lause. Pitää sisällään kolme aikamuotoa: toivominen on aloitettu menneisyydessä (imperfekti), jatkuu nykyin (presens) ja jatkuu tulevaisuudessa (futuuri).

Se on ihmisenä olemisen tila. Hetki, jolloin tuntuu, että läsnä olen minä yksin, kipuni, sairauteni, vajaavaisuuteni ja turvattomuuteni. Mutta silti toivon.

Tämä olemassaoloon liittyvä turvattomuus, tulevaisuuden pelko on joskus niin voimakas, että pyrimme siitä eroon tavalla millä hyvänsä. Niinpä ihminen löytää itsensä hakemasta turvaa sieltä missä sitä ei ole, mutta josta saa harhakuvaan turvasta: omistamisesta, menestymisestä, vallasta, päihteistä, takertumisesta ihmisiin, toisten loukkaamista, *työpaikkakiusaamisesta*.

Miksi elämä on tällaista? Miksi ihmisen elämään kuuluu orpouden kokeminen ja ahdistusten läpieläminen, hylättyinä olemisen kokemus?

Orpona olemisen kokemus ei väisty, vaikka vuosia karttuu. Jossain syvällä sisimmässäni on aina läsnä tietoisuus elämäni hauraudesta ja oman persoonani erillisyydestä.

Vuorisaarnassa Jeesus opetti meitä rukoilemaan ORVON JA PIKKUPOJAN TAVOIN: ”Isä meidän”.

Rukous tulisi aloittaa sanoilla: ”Isä”. Oikeastaan Vapahtajamme haluaa sanoa *samalla*, että muunlainen rukouksen aloittaminen on väärin tai ainakin turhaa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Usein rukoilemme *melkein oikein*. ” Isä: Anna minulle... rahaa, turvaa, tavaraa, onnea...” Eihän se paljon väärin ole, kun oikeaan rukoukseen riittää sanajärjestyksen muutos: ”Anna minulle Isä”. Orvon rukous.

Rukouksessa liiat sanat vievät harhaan. Niitä tarvitaan vähän. Isä ja muutama muu: Kirkon rukouksista rakkain on ”Herra, armahda”, joka on tuhlaajapojan rukous *Isälle*. JA publikaanin rukous: ”*Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!*”

Kesäisin olen käynyt perheen tai lukion nuorten kanssa Ranskassa rukoilemassa Taizessa. Samaa hiljaista, toistuvaa rukousta sielläkin opetetaan. Oleellista on SIIS hiljaisuus; pysähtyminen Jumalan eteen.

Kerrotaan tarinaa oppilaasta, joka tuli mestarin luo kysymään neuvoa siitä, miten hänen tulisi rukoilla. Opettaja vei oppilaan veden äärelle ja painoi yhtäkkiä oppilaan pään veden alle, jossa piti sitä pitkän tovin. Kun opettaja päästi oppilaan otteestaan, hän kysyi mitä kaipaa veden alla. Oppilas vastasi: ”Ilmaa”,

Rukous veden alla kertoo, että rukouksessa on keskityttävä oleelliseen. Jos Jumala on läsnä elämässäni kuin ilma, minulla on kaikki. On turhaa kysellä jotain pikkuasioita, sillä minulla on se, joka huolehtii minusta. Kaikki on Isän kädessä.

Vapahtajan opettama rukous jatkuu:” Tulloon sinun valtakuntasi.” Kun herännyt kansa on tätä rukoillut, niin se on silloin tällöin joutunut palaamaan takaisin tekemään parannusta oman valtakunnan rukoilemisesta. Onkin rukoiltu: Tulloon meidän valtakuntamme. Meikäläisten valtakunta.

*Herännäisyyden olemus on ollut olla protestiliike, joka ei myötäile ajan virtauksia. Siksi rukoilemme ”Tulloon **sinun** valtakuntasi.” Ei meikäläisten valtakunta, ei minun valtakuntani, ei minulle sopiva valtakunta.*

Tänään tuntuu, että uskomme elävämme talouden hallitsemassa ihmisten valtakunnassa, jota ihminen omilla teoillaan hallitsee. Rukous veden alla olisi hyvä oppia. Sillä koko tämä maailma on Jumalan valtakuntaa. Paratiisi oli ensimmäinen Jumalan valtakunnan tulo maan päälle. Ihminen ei omista tätä maailmaa. Kaikki on isän kädessä. Vain Jumala itse voi rakentaa valtakuntaansa. Et sinä, eikä herätysliike.

Kun rukoilen, tulloon valtakuntasi, se pitää sisällään nöyrän alistumisen. Tuhlaajapojan paluun. Pyynnön, että emme turhaan luottaisi älyn ja järjen maailmaan. Emme luulottelisi, että on täydellisiä ihmisiä. On harhaa vaatia täydellisiä ihmisiä työpaikoille, ystäviksi, puolisoiksi, idoleiksi, hengellisiksi johtajiksi. Uuden ajan synti. Ihmisestä tehdään Jumala, ei puinen patsas, vaan bittijumala, jota palvotaan tykkäyksillä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Oleellista ei ole, että ihmiset hyväksyvät sinut. Jumala hyväksyy sinut lapsekseen. Tällöin uskallat katsoa myös kaikkiin sieluni ja mieleni syviin ja pimeisiin kuiluihin, myös kuolemaan sairauteen ja vanhuuteeni, sillä uskon, että siellä Isä on minun kanssasi. Katsoo sinuun laupeuden silmillä.

Kun orpo kuulee Isän äänen, syntyy lapsen rukous. Se on kuuntelemista, ohjauksessa oloa. Siinä ei ole paljon sanoja, vaan tapahtumista Jumalan tahdon mukaisesti. Se on paras asia, joka voi sinulle tapahtua.

Jokin asia sai minut tässä iässä etsimään tähän seurapuheeseeni näitä rukoukseen liittyviä teemoja. Ehkä taustalla on se, että huomaa miten vanhempien rukous lastensa on niin suurta. Siinä ei voi rukoilla, että tapahtukoon minun tahtoni, vaan Jumalan tahto lasteni elämässä.

Rakas seuravieras

Isä katsoo sinuun. Sinun vanhempasi rukoilivat elämäsi puolesta. Tämän rukouksen piiri on yhä ympärilläsi.

Isän käsiin ja silmien alle luovutan oman elämäni. Isän käsiin ja huoleen laskemme kasvavan polven.

Kun nouset seurapenkistä, niin muista että nouset Jumalan valtakunnan kansalaisena, Isän lapsena, joka ei lakkaa rukoilemasta ja toivomasta.